

HLAVA III ZPŮSOBILOST K ZACHÁZENÍ S NÁVYKOVÝMI LÁTKAMI A PŘÍPRAVKY

§ 17 Obecná způsobilost

(1) Činnosti, pro které se požaduje povolení k zacházení, jakož i činnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) a b) a odst. 6, a při kterých se přichází do přímého styku s návykovými látkami a přípravky, smějí vykonávat pouze bezúhonné fyzické osoby způsobilé k právním úkonům a starší 18 let. Bezúhonnost se prokazuje způsobem podle § 8a.

(2) Předpoklady uvedené v odstavci 1 musí splňovat rovněž fyzické osoby, které přímo řídí vykonávání činností uvedených v odstavci 1.

K odst. 1

Stanoví se zde podmínky pro provádění činností, pro které se požaduje povolení k zacházení podle § 4 (viz komentář k němu), a dále vybraných činností, pro které se povolení k zacházení nevyžaduje, tj.:

- § 5 odst. 1 písm. a) – návykové látky uvedené v příloze č. 1, 2, 5, 6 nebo 7 vl. nař. č. 463/2013 Sb. a přípravky je obsahující nebo léčivé přípravky s obsahem uvedené látky kategorie 1 mohou bez povolení k zacházení nabývat, pozbývat a skladovat osoby poskytující lékárenskou péči podle zákona o léčivech, pouze pro provoz lékárny, přičemž výdej léčivých přípravků a prodej vyhrazených léčivých přípravků musí být prováděn v souladu s § 82–87 citovaného zákona a osoba musí být způsobilá pro zacházení s léčivy ve smyslu § 20–22 zák. o léčivech, tj. musí být starší osmnácti let a bezúhonná a musí splňovat stanovené odborné předpoklady podle § 19 (podrobněji viz komentář k tomuto ustanovení). Dále viz komentář k § 5 odst. 1 písm. a).
- § 5 odst. 2 písm. a) a b) – přípravky obsahující návykové látky uvedené v příloze č. 1, 2, 5, 6 nebo 7 vl. nař. č. 463/2013 Sb. a léčivé přípravky s obsahem uvedené látky kategorie 1 mohou pouze pro poskytování zdravotních služeb nabývat, pozbývat a skladovat poskytovatelé zdravotních služeb nebo osoby provozující zařízení poskytující pobytové sociální služby, anebo pouze pro poskytování veterinární péče nabývat, pozbývat a skladovat fyzické nebo právnické osoby oprávněné k výkonu odborných veterinárních činností; a to v obou případech za podmínek stanovených příslušnými speciálními právními předpisy. Dále viz podrobný komentář k § 5 odst. 2 písm. a) a b).
- § 5 odst. 6 – pro činnost státních orgánů v rámci jejich působnosti, pro činnost územních samosprávných celků v rámci jejich přenesené působnosti a při zajišťování místních záležitostí veřejného pořádku v jejich samostatné působnosti

a pro činnost Armády České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Vězeňské služby České republiky a Celní správy České republiky při plnění jejich úkolů. Úkoly státních orgánů jsou stanoveny příslušnými speciálními právními předpisy:

- zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení);
- zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení);
- zákon České národní rady č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů;
- zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky;
- zákon č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů;
- zákon České národní rady č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky;
- zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky.

Vždy se musí jednat o činnosti při plnění úkolů vycházející z výše uvedených zákonů. Dále viz podrobný komentář k § 5 odst. 6.

Pro všechny činnosti, při kterých se přichází do přímého styku s návykovými látkami a přípravky, platí, že je smějí vykonávat pouze bezúhonné svéprávné fyzické osoby starší 18 let. Bezúhonnost se prokazuje způsobem podle § 8a, tj. podle zákona o Rejstříku trestů, přičemž za určitých okolností mohou být respektována i rozhodnutí cizozemských soudů (NS 11 Tcu 10/2008, 11 Tcu 137/2012-17). Dále viz komentář k § 5 odst. 2, odst. 3, a odst. 4. Svěprávnost je upravena v § 15 obč. zák. jako způsobilost mít v mezích právního řádu práva a povinnosti, což je způsobilost nabývat pro sebe vlastním právním jednáním práva a zavazovat se k povinnostem (právně jednat). V souladu s tradičním pojetím je rozlišována způsobilost mít práva a povinnosti a způsobilost práva a povinnosti vlastním jednáním nabývat (svěprávnost). Tradičním jednoslovným označením „svěprávnost“ se podle nové právní úpravy v občanském zákoníku nahrazuje dosavadní výraz „způsobilost k právním úkonům“. Dále viz komentář k § 8a.

K odst. 2

Předpoklady uvedené v odstavci 1 tohoto ustanovení k zacházení s návykovými látkami musí splňovat rovněž fyzické osoby, které přímo řídí vykonávání činností, pro které se požaduje povolení k zacházení, totéž platí i pro činnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) a b) a odst. 6, a při kterých se přichází do přímého styku s návykovými látkami a přípravky. Tyto činnosti a podmínky pro jejich vykonávání jsou podrobně rozebrány v komentáři k předchozímu odstavci.

Judikatura:

■ Ustanovení § 4 odst. 4 zák. č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění zák. č. 357/2011 Sb., podle něhož Nejvyšší soud z podnětu soudu, který podle § 452 tr. ř. rozhodl o uznání rozhodnutí soudu jiného než členského státu Evropské unie, následně zruší své předchozí rozhodnutí

o zaznamenání údajů o tomto odsouzení občana České republiky cizozemským soudem do evidence Rejstříku trestů, se analogicky použije i v případech, kdy Nejvyšší soud před účinností zák. č. 357/2011 Sb., tj. před 27. 4. 2012, podle tehdy platného ustanovení § 4 odst. 2 zákona o Rejstříku trestů rozhodl o zaznamenání údajů o odsouzení českého státního občana soudem jiného členského státu Evropské unie. **(usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 9. 2012, č. j. 11 Tcu 137/2012-17, č. 1/2013 Sb. NS)**

■ Podle § 4 odst. 2 zákona č. 269/1994 Sb. může Nejvyšší soud České republiky na návrh Ministerstva spravedlnosti České republiky rozhodnout, že se do evidence Rejstříku trestů zaznamenají též údaje o odsouzení občana České republiky cizozemským soudem, jestliže se týká činu, který je trestným i podle právního řádu České republiky, a zápis do evidence je odůvodněn závažností činu a druhem trestu, který za něj byl uložen. K tomu je nutno, aby byly splněny formální a materiální podmínky tohoto ustanovení. **(usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. 11 Tcu 10/2008)**

Související ustanovení:

§ 5 – zacházení s návykovými látkami bez povolení

Související předpisy:

§ 5 a § 7 obecního zřízení, – § 2, § 14, § 29 a § 30 krajského zřízení, – § 15 obč. zák., – § 20–22, § 80, § 87 zák. o léčivech, – § 2 zák. o Rejstříku trestů, – zák. o Armádě, – zák. o Policii, – zákon č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, – zák. č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, – zák. o Celní správě, – příloha č. 1–7 nařízení č. 463/2013 Sb.

Literatura:

Důvodová zpráva k zákonu č. 357/2011 Sb., změna zákona o Rejstříku trestů. PS, 2011, tisk č. 281/0. ŠVESTKA, J, DVORÁK, J., FIALA, J. *Občanský zákoník. Komentář. Svazek 1.* Vyd. 1. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014.

§ 18

Zdravotní způsobilost

(1) Činnosti, pro které se požaduje povolení k zacházení, jakož i činnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) až g) a odst. 6, a při kterých se přichází do přímého styku s návykovými látkami a přípravky, nesmějí vykonávat fyzické osoby, v jejichž organismu je přítomna návyková látka, pokud se nejedná o přítomnost návykové látky z důvodu lékařem předepsané léčby.

(2) Předpoklady uvedené v odstavci 1 musí splňovat rovněž fyzické osoby, které přímo řídí vykonávání činností uvedených v odstavci 1.

(3) Zaměstnanci osob uskutečňujících činnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou povinni podrobit se na výzvu zaměstnavatele lékařské prohlídce ke zjištění přítomnosti návykové látky v organismu.

K odst. 1

Podle § 4 je k zacházení s návykovými látkami a přípravky třeba povolení k zacházení, nestanoví-li tento zákon dále jinak (podrobněji viz komentář k § 4).

Okolnosti, za kterých „zákon stanoví jinak“ a povolení k zacházení není nutné, jsou uvedeny v § 5 taxativním výčtem při stanovení bližších podmínek, které musí být splněny. Jednou z těchto podmínek je i zdravotní způsobilost fyzických osob, které konkrétně budou v praxi realizovat s návykovými látkami činnosti jak na základě povolení k zacházení, tak bez povolení k zacházení v případech, kdy to zákon umožňuje. Důležitou podmínkou „zdravotní způsobilostí“ stanovenou zákonem v tomto ustanovení je, že zákonem určené činnosti nesmějí vykonávat fyzické osoby, v jejichž organismu je přítomna návyková látka, pokud se nejedná o přítomnost návykové látky z důvodu lékařem předepsané léčby. Zákon činnosti, na které se podmínka zdravotní způsobilosti vztahuje, stanoví opět taxativním výčtem:

Činnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) takto – návykové látky uvedené v příloze č. 1, 2, 5, 6 nebo 7 vl. nař. č. 463/2013 Sb. a přípravky je obsahující nebo léčivé přípravky s obsahem uvedené látky kategorie 1 mohou bez povolení k zacházení nabývat, pozbývat a skladovat osoby poskytující lékárenskou péči pouze pro provoz lékárny, a to podle zákona o léčivech. Podrobněji viz komentář k § 5 odst. 1 písm. a).

Činnosti uvedené v § 5 odst. 2 písm. a) až g) takto – přípravky obsahující návykové látky uvedené v příloze č. 1, 2, 5, 6 nebo 7 vl. nař. č. 463/2013 Sb., a léčivé přípravky s obsahem uvedené látky kategorie 1 mohou bez povolení k zacházení pouze pro poskytování zdravotních služeb nabývat, pozbývat a skladovat poskytovatelé zdravotních služeb nebo osoby provozující zařízení poskytující pobytové sociální služby; pouze pro poskytování veterinární péče nabývat, pozbývat a skladovat fyzické nebo právnické osoby oprávněné k výkonu odborných veterinárních činností; předepisovat lékaři při poskytování zdravotních služeb ve zdravotnických zařízeních a v zařízeních poskytujících sociální služby; používat pro terapeutické účely lékaři a jiní zdravotničtí pracovníci ve zdravotnických zařízeních lůžkové a ambulantní péče a v zařízeních poskytujících pobytové sociální služby nebo lékaři, kteří mají uzavřenu smlouvu o preskripci léčivých přípravků se zdravotní pojišťovnou; předepisovat a používat pro účely veterinární péče veterinární lékaři podle veterinárního zákona, přičemž veterinárním lékařem je osoba uvedená v § 3 odst. 1 písm. gg), hh), ii), jj) citovaného zákona. Podrobněji viz komentář k § 5 odst. 2 písm. a) až g).

Činnosti uvedené v § 5 odst. 6 takto – povolení k zacházení se nevyžaduje pro činnost státních orgánů v rámci jejich působnosti, pro činnost územních samosprávných celků v rámci jejich přenesené působnosti a při zajišťování místních záležitostí veřejného pořádku v jejich samostatné působnosti a pro činnost Armády České republiky, Policie České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Vězeňské služby České republiky a Celní správy České republiky při plnění jejich úkolů. Podrobněji viz komentář k § 5 odst. 2 a k § 17 odst. 1.

Návykovou látkou, která nesmí být přítomna v organismu fyzické osoby vykonávající výše uvedené činnosti, se podle § 2 písm. a) rozumí pouze omamné a psychotropní látky, další látky je obsahující a prekursorů uvedené v jeho přílohách č. 1 až 7 vl. nař. č. 463/2013 Sb. Podrobněji viz komentář k § 2 písm. a).

Činnosti, které jsou považovány za zacházení s návykovými látkami podle tohoto zákona, jsou uvedeny v § 3, podrobněji viz komentář k tomuto ustanovení.

K pojmu „návyková látka“ viz § 2 písm. a) a komentář k němu.

K odst. 2

Stanoví se, že podmínka zdravotní způsobilosti uvedená v odstavci 1 tohoto paragrafu, tj. že pro všechny činnosti, při kterých se přichází do přímého styku s návykovými látkami a přípravky, platí, že je nesmějí vykonávat fyzické osoby, v jejichž organismu je přítomna návyková látka, pokud se nejedná o přítomnost návykové látky z důvodu lékařem předepsané léčby, se vztahuje v plné míře i na fyzické osoby, které přímo řídí vykonávání činností uvedených v odstavci 1 tohoto ustanovení.

K odst. 3

Zaměstnanci osob uskutečňujících činnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto ustanovení jsou povinni podrobit se na výzvu zaměstnavatele lékařské prohlídce ke zjištění přítomnosti návykové látky v organismu. Takový postup má oporu i v jiných právních předpisech, zejména zde je třeba uvést zákon č. 379/2005 Sb., kde je v § 16 upravena možnost provést vyšetření přítomnosti alkoholu nebo jiné návykové látky. Stanoví se zde, že osoba, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním. Osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává takové činnosti pod vlivem jiné návykové látky, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s užitím jiné návykové látky, je povinna se podrobit orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah jiné návykové látky než alkoholu. Vyzvat takovou osobu ke splnění povinnosti podrobit se vyšetření je oprávněn, mimo jiné, i zaměstnavatel nebo osoby pověřené kontrolou osob, které vykonávají činnost, při níž by mohly ohrozit život nebo zdraví svoje anebo dalších osob nebo poškodit majetek. Zaměstnanci, kteří vykonávají svou činnost na základě zákoníku práce, mají podle § 106 odst. 4 písm. e) zák. práce povinnost nepožívat alkoholické nápoje a nezneužívat jiné návykové látky (tj. omamné a psychotropní látky, další látky je obsahující a prekursorů uvedené v jeho přílohách č. 1 až 7 vl. nař. č. 463/2013 Sb.) na pracovištích zaměstnavatele a v pracovní době i mimo tato pracoviště a nevstupovat pod jejich vlivem na pracoviště zaměstnavatele. Zneužíváním návykových látek se rozumí nakládání (osoba neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává, užije) s nimi bez povolení v rozporu se zákonem.

Judikatura:

■ Nelze-li stanovit druh, množství a míru ovlivnění takovou návykovou látkou v době řízení motorového vozidla jinak, zpravidla se nebude možno obejít bez odborného vyjádření či přibrání

znalce toxikologa, přičemž jejich zpracovatelé podle výsledků odběru krve, popř. moči, stanoví druh a množství návykové látky v době řízení motorového vozidla. Na základě poznatků o množství a druhu návykové látky, eventuálně její koncentraci, době, po kterou ji měl pachatel v těle, zjištěných reakcích a jednání pachatele znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, určí, zda a jak byl pachatel ovlivněn návykovou látkou v době řízení. **(usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 5. 2010, sp. zn. 8 Tdo 449/2010, č. 23/2011 Sb. NSS, pozn. aut. nyní jde o trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku)**

Související ustanovení:

§ 2 – základní pojmy, § 3 – zacházení s návykovými látkami, § 4 – povolení k zacházení s návykovými látkami, § 5 – zacházení s návykovými látkami bez povolení

Související předpisy:

§ 106 odst. 4 písm. e) zák. práce, – § 8, § 13 a § 80 zák. o léčivech, – § 3 odst. 1 písm. gg), hh), ii), jj) veterinárního zákona, – § 16 zák. č. 379/2005 Sb., – příloha č. 1–7 vl. nař. č. 463/2013 Sb.

Literatura:

BEK, J. Alkohol a drogy na pracovišti. *Bezpečnost a hygiena práce*. 2010, č. 5, s. 14.
PUŠKINOVÁ, M. Testování žáků ve škole při podezření na užití návykové látky (alkoholu nebo jiné návykové látky). *Školní poradenství v praxi*. 2016, č. 1, s. 35.

§ 19

Odborná způsobilost

(1) Jako odpovědnou osobu lze ustanovit fyzickou osobu, která absolvovala magisterský studijní program v jedné z následujících oblastí:

- a) farmacie,
- b) všeobecné lékařství, zubní lékařství nebo stomatologie,
- c) chemie, anebo
- d) veterinární lékařství.

(2) Každý, kdo provádí činnosti, pro které se vyžaduje povolení k zacházení, jakož i činnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) a b), a při kterých se přichází do přímého styku s návykovými látkami a přípravky, je povinen zabezpečit, aby fyzické osoby, které při těchto činnostech přicházejí do přímého styku s návykovými látkami a přípravky nebo které tyto činnosti přímo řídí, získaly znalosti o povaze a účincích těchto látek a o zacházení s nimi.

K odst. 1

Ustanovení obsahuje taxativní výčet oborů vzdělávání, které jsou ve vztahu k zacházení s návykovými látkami podle § 3–16 předpokladem pro uznání odborné způsobilosti fyzické osoby. Podmínkou je absolvování magisterského studijního programu v některém z vyjmenovaných oborů. V České republice je magisterské studium upraveno zákonem o vysokých školách. Výčet je taxativní, nelze tedy uznat jako odborně způsobilou osobu, která by absolvovala jiný magisterský obor, třebaže

s podobným obsahem. V případě magisterského studijního programu, který fyzická osoba vystudovala v zahraničí, je nutné zabývat se otázkou vzájemného uznávání diplomů a kvalifikací a postupovat podle Evropské úmluvy o akademickém uznávání univerzitní kvalifikace č. 32 (sdělení federálního Ministerstva zahraničních věcí č. 609/1992 Sb.) a podle zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a podle § 89–90 zák. o vysokých školách.

K odst. 2

Určité povinnosti má každý, kdo provádí činnosti, pro které se vyžaduje povolení k zacházení podle § 3 a § 4 (viz komentář k nim), i ten, kdo provádí

- činnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) – návykové látky uvedené v příloze č. 1, 2, 5, 6 nebo 7 vl. nař. č. 463/2013 Sb. a přípravky je obsahující nebo léčivé přípravky s obsahem uvedené látky kategorie 1 mohou bez povolení k zacházení nabývat, pozbývat a skladovat osoby poskytující lékařenskou péči podle zákona o léčivech pouze pro provoz lékárny, přičemž výdej léčivých přípravků a prodej vyhrazených léčivých přípravků musí být prováděn v souladu s ustanovením § 82–87 citovaného zákona a osoba musí být způsobilá pro zacházení s léčivy ve smyslu ustanovení § 20–22 zák. o léčivech, tj. musí být starší osmnácti let a bezúhonná a musí splňovat stanovené odborné předpoklady podle § 19 (podrobněji viz komentář k tomuto ustanovení). Dále viz komentář k § 5 odst. 1 písm. a);
- činnosti uvedené v § 5 odst. 2 písm. a) a b) – přípravky obsahující návykové látky uvedené v příloze č. 1, 2, 5, 6 nebo 7 vl. nař. č. 463/2013 Sb. a léčivé přípravky s obsahem uvedené látky kategorie 1 mohou pouze pro poskytování zdravotních služeb nabývat, pozbývat a skladovat poskytovatelé zdravotních služeb nebo osoby provozující zařízení poskytující pobytové sociální služby, anebo pouze pro poskytování veterinární péče nabývat, pozbývat a skladovat fyzické nebo právnické osoby oprávněné k výkonu odborných veterinárních činností; a to v obou případech za podmínek stanovených příslušnými speciálními právními předpisy. Dále viz podrobný komentář k § 5 odst. 2 písm. a) a b);
- činnosti, při kterých se přichází do přímého styku s návykovými látkami a přípravky.

Každý, kdo provádí výše uvedené činnosti, je povinen zabezpečit, aby fyzické osoby, které při těchto činnostech přicházejí do přímého styku s návykovými látkami a přípravky nebo které tyto činnosti přímo řídí, získaly znalosti o povaze a účincích těchto látek a o zacházení s nimi. Zákon stanoví tuto povinnost „každému“, tj. tato povinnost se vztahuje na fyzickou osobu, která takovou činnost provádí za pomoci jiných fyzických osob, ale zejména pak na zaměstnavatele a zaměstnance. Na vztah zaměstnanec-zaměstnavatel se vztahuje v plné míře zákoník práce a také zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci).

Návykovou látkou se podle zákona o návykových látkách rozumí pouze omamné a psychotropní látky, další látky je obsahující a prekursory uvedené v jeho přílohách č. 1 až 7 vl. nař. č. 463/2013 Sb. Podrobněji viz komentář k § 2 písm. a). Činnosti, které jsou považovány za zacházení s návykovými látkami podle zákona o návykových látkách, jsou uvedeny v § 3, podrobněji viz komentář k tomuto ustanovení.

Judikatura:

■ I. Provedení důkazu cizojazyčnou listinou, aniž by byl proveden její překlad do českého jazyka, je ve správním řízení přípustné, není-li o jejím obsahu v řízení sporu (k § 16 odst. 1 a 2 a § 53 odst. 6 správního řádu z roku 2004).

II. Neopatrění překladu cizojazyčné listiny, již je prováděn důkaz, může představovat vadu řízení, jestliže účastník v řízení před správním orgánem namítl, že tato skutečnost bránila uplatnění jeho práva vyjádřit se k podkladu rozhodnutí. K takové vadě soud přihlíží jen k námitce (k § 16 odst. 1 a 2 a § 53 odst. 6 správního řádu z roku 2004). (**usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2015, č. j. 9 As 12/2014-60, č. 3239/2015 Sb. NSS**)

■ Vydávání osvědčení o uznávání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace
Interní metodický materiál vypracovaný Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy s názvem „Postup při uznávání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice“ nepředstavuje závazný právní rámec pro vydávání osvědčení o uznávání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace; ten je dán zákonem o vysokých školách v § 89 a § 90. V otázkách neupravených zákonem o vysokých školách se podle § 105 tohoto zákona postupuje dle správního řádu. (**rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2012, č. j. 9 As 105/2011-124**)

Související ustanovení:

§ 4 – povolení k zacházení s návykovými látkami, § 5 – zacházení s návykovými látkami bez povolení, § 8 – vydávání povolení k zacházení s návykovými látkami, § 17 – obecná způsobilost odpovědné osoby, § 18 – zdravotní způsobilost k zacházení s návykovými látkami

Související předpisy:

§ 36, § 38, § 101–108 zák. práce, – § 46, § 89 a § 90 zák. o vysokých školách, – § 20–22, § 80–87 zák. o léčivech, – § 2, § 5, § 6 a § 9 zák. č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), – § 2, § 3, § 8–16 zák. č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), – příloha č. 1–7 vl. nař. 463/2013 Sb.

Literatura:

OEHM, E., BARTYZALOVÁ, J. Vzájemné uznávání diplomů a kvalifikací. *InsightEU*. 2003, č. 6, s. 1.

SEIFERTOVÁ, Š. Výběr osoby odborně způsobilé. *Řízení školy*. 2015, č. 9, s. 15.